

Villányi G. András

Szőnyeg rojtja

olyképp e földön
mint a szőnyeg rojtja
vagy fövényen a homok
nem önmaga se más
rugdalják tapossák
a talpaktól alig külön
együtt fáj a múlás

velük hal és születik
mindennel egy
mégis más

Mennykalitka

vasabroncson mennykalitka
pokolméhben lóg alája
ha akad ki mégis idevágynak
át kell ússza a poklot odáig